

РЕШЕНИЕ

№ 7085

гр. София, 18.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **892** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Б. Г. Г. срещу съдебно решение от 27.11.2012 г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 98 състав по нахд № 19242/2011 г. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № АБ 2448/07.09.2011 г., издадено от началник АНД в отдел „Пътна полиция” (ОПП) – Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на Г. са наложени административни наказания по чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца и глоба в размер на 500 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, предмет на касационна проверка, поради допуснато от районния съд нарушение на закона и съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно - процесуалния кодекс (НПК). Изложените съображения сочат за допуснати от въззивната инстанция съществени нарушения при оценката на доказателствата, което прави съдебния акт незаконосъобразен и постановен при липса на мотиви. Предвид изложеното, касаторът иска отмяна на решението на СРС изцяло и постановяването на решение по

същество, с което да бъде отменено оспореното НП.

В съдебното заседание касаторът се представлява от упълномощения адв. Л., който поддържа жалбата. Прави алтернативно искане за намаляване на наложената санкция. Ответникът по касационната жалба СДВР – ОПП, редовно призован, не се представлява. Не взема становище по касационната жалба.

Представителят на С. градска прокуратура – прокурор Ютеров дава заключение за основателност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Седми касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № АБ 2448/07.09.2011 г. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 от ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 06.08.2011 г. около 04.45 часа, в [населено място], Б. Г. е управлявал лек автомобил Мерцедес Ц180 с ДК [рег.номер на МПС] , движейки се по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. Намиращият се в района полицейски автопатрул подал звуков и светлинен сигнал от служебния автомобил към водача на автомобила да спре за проверка. Полицейските служители установили, че водачът лъха на алкохол и е във видимо нетрезво състояние, поради което го поканили да бъде изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер модел 7410+, с № 0103 тариран до 08.11 г., за установяване употреба на алкохол. Г. отказал да бъде изпробван с техническото средство, поради което на място св. В. съставил срещу него акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № АБ 2448, в който действията на Г. били квалифицирани като нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. На Г. бил издаден и талон за медицинско изследване в I МБАЛ. АУАН е съставен в присъствието на касатора и му е предявен за запознаване и подпис. В АУАН не са вписани никакви възражения. Такива са постъпили в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, като в тях са изложени твърдения, че не е шофирал по времето, в което е извършена проверката му и че има заболяване. Въз основа на съставения АУАН е издадено процесното НП, в което подаденото възражение е преценено като неоснователно.

За извършване на проверка на обстоятелствата, отразени в АУАН и в НП по делото са събрани и приети писмени доказателства и гласни доказателствени средства.

Настоящата касационна инстанция не е оправомощена да проверява фактическите констатации на съдебния акт, предмет на проверка от нея. Тя следва да се произнесе в пределите на възприетите за доказани от въззивния съд фактически положения и при спазване на забраната по чл. 220 от АПК за нови фактически установявания. Именно в тези рамки, в настоящия случай, съдът дължи произнасяне по предявените

оплаквания.

Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Съдът е установил чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства административнонаказателното обвинение - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено. Правилно въззивната инстанция е обсъдила и кредитирала показанията на свидетеля В.. Показанията на свидетеля са логични, последователни, обективни, кореспондиращи напълно с останалия събран по делото доказателствен материал и са незаинтересовани. Жалбоподателят от своя страна не е ангажирал в съдебното производство никакви доказателства в подкрепа на защитните си тези.

Въз основа на така събраните доказателства, въззивният съд е направил извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в кръга на техните правомощия. Възраженията в касационната жалба за допуснати процесуални нарушения при издаване на АУАН и НП са неоснователни – констатираните нарушения са достатъчно ясно описани.

Правилно въззивният съд е установил, че във връзка с управлението на посочения лек автомобил от Г. и с отказа му да бъде изпробван за алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер модел 7410+, с № 0103 е нарушил разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Според посочената норма водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 12 до 18 месеца и глоба от 500 до 1000 лева, като наложеното наказание в предвидения от закона минимален размер напълно съответства на санкционната част на посочената разпоредба и на характера и конкретната тежест на извършеното нарушение.

Като контрааргумент на правните доводи на касатора, настоящата инстанция следва да отбележи, че специалните изисквания на Наредба № 30/27.06.2001 г. за реда за установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество от водачите на моторни превозни средства не съдържат разпоредби, които да визират специални изисквания или ред за удостоверяване на отказ на водачите на МПС да бъдат изпробвани за алкохол с техническо средство. В чл. 6 от Наредбата е посочено как се удостоверява отказ на водача, но само по отношение на: отказ да получи талон за медицинско изследване, неявяване в определеното лечебно заведение или при отказ да даде кръв за изследване употребата на алкохоли/или друго упойващо средство. Отказът се установява с подпис на един свидетел, както е процедирано и в настоящия случай.

По изложените съображения, Административен съд София - град, Седми касационен състав намира, че постановеното от районния съд съдебно решение, с което е потвърдено НП № АБ 2448/07.09.2011 г. е законосъобразно и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София - град, Седми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.11.2012 г., постановено от Софийския районен съд,
Наказателно отделение, 98 състав по нахд № 19242/2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.